

Wanneer is een vervalsing geen vervalsing?

Mijn vraag mag dan misschien een beetje vreemd zijn. Een echt zegel is altijd echt en een kopie van een echt zegel is een vervalsing. Niet helemaal!

Onlangs kwam ik in het bezit van enkele exemplaren van zegels die niets anders zijn dan zeer goede plaatjes of illustraties van echte zegels. De antwoord op mijn vraag is : “Wanneer de vervalsing niets meer is dan een plaatje of een illustratie van een zegel”.

Vele goede afbeeldingen van plaatjes of illustraties zijn verkrijgbaar uit veilingcatalogi en in sommige (goede) algemene catalogi staan de zeer goede reproducties van de zegels. Wanneer men deze zegels heeft uitgeknipt en men heeft ze dan in een postzegelalbum ingeplakt, heten ze niet opeens vervalsingen.

Heel veel illustraties zijn in “full colour” en heel eerlijk is een vervalsing geen vervalsing wanneer het een illustratie of afbeelding is.

De fraude begint wanneer iemand poogt een afbeelding of een illustratie door te laten gaan als een echt zegel of als een vervalsing van een zegel.

Op één van de laatste bijeenkomsten van de PPS (onze Engelse Portugese zustervereniging) liet een Amerikaans lid mij een compleet vel zien van zegels van Moçambique. De zegel was gescand en in kleur vermenigvuldigd op “gewafeld”, reeds van gom voorzien, A4 vel. De zegels waren niet getand en in realistische kleuren. Hij had ook nog andere vellen met de navolgende “zegels” :

- 1 - De 200 Reis oranje Kroonzegel uit 1876 van Moçambique in een onmogelijk vel van 63 stuks in plaats van 28 stuks (CE. 8);
- 2 - De 130 Reis op 200 Reis Mouchon (Neto) met locale “Republica”-opdruk uit 1915 van Moçambique, tevens in een onmogelijk vel van 54 stuks in plaats van 28 stuks (CE. 176);
- 3 - De 50 Reis met “Provisorio”-opdruk en “Lisboa”-“Republica” uit 1915 van Moçambique (CE. 187). Ook hier weer in een vel van 54 stuks in plaats van 28 stuks en
- 4 - De 2 ½ Ceres zegel (zie afbeelding) met “20 C. Porteadado”-opdruk uit 1924 van Moçambique (CE. 45).

(Red.: De nummering is gedaan met “CE” = **C**atálogo **E**specializado, wat gelijk is aan de Núcleo of Afinsa nummering).

Mijn Amerikaanse vriend gaf mij tevens de relevante e-mail correspondentie met de navolgende tekst :

*“Wanneer vervalsingen worden aangeboden via de zogenaamde internetveilingen, zoals E-Bay, hebben wij van het begin af aan een probleem. Daar is en gevaarlijke type van een vervaardigde “vervalsing” dat nu met alle regelmaat wordt aangeboden. Een voorbeeld van een aanbieder is **ATD Invest**. Deze aanbieder verkoopt een wereldwijd assortiment aan materiaal, inclusief een grote hoeveelheid aan Scandinavisch materiaal. Echter zijn deze aangeboden exemplaren geen oude vervalsingen. Ze zijn onlangs vervaardigd. Het uiterlijk geeft mij de indruk dat ze op een computer zijn gemaakt en geprint met een kleuren laserprinter”.*

“In een nieuwe vorm van bedriegerij, beginnend vanaf 26 september 2002, is de verkoper overgaan op privé-veilingen om te verhinderen dat men enig inzicht kon krijgen in deze nieuwe verkooppraktijken. De “vervalsingen” werden door de verkoper aangeboden in typische grote blokken van 20 stuks of meer of in complete vellen. Zijn ze in kleur geprint en zijn NIET geperforeerd. De typerende beschrijving van de verkoper luidt :

Buitengewone, in complete vellen, vervalsingen die men kan gebruiken als referentie materiaal. De beste vervalsingen die tot nu toe zijn aangeboden. DE bron voor goede (echte) vervalsingen.

Altijd een meesterwerk van een vervalsing voor de slimme en leergierige verzamelaar. Het zijn filatelistische vervalsingen zonder postale of monetaire waarde.

De startprijs inzake deze producten beginnen altijd met een startprijs van \$ 3.99. Wat het meest verbazingwekkend is dat niet alleen het meeste van het aangeboden materiaal wordt verkocht, maar dat de prijzen naar hoogtes gaan van \$ 40/\$ 50! Wanneer het waar is dat dit materiaal is

vervaardigd met een kleuren laserprinter, dan heeft de verkoper een goudmijn gecreëerd. Ik veronderstel dat het nu een kwestie van tijd is dat een regering het gaat beseffen dat de verkoper hun goud aan het delven is. Ik ben van mening dat daar verschillende gevaren zijn in deze situatie:

1. Wanneer de verkoper stelt dat zijn exemplaren geen “monetaire waarde” hebben, verkoopt hij ze toch. Hebben zij nu waarde of niet?
2. Ik ben er niet geheel zeker van, maar ik veronderstel dat enkele exemplaren, die verkocht worden als vervalsingen, theoretisch frankeer-geldig zijn. Kopers moeten zich dan ook realiseren dat sommige regeringen niet erg gesteld zijn op personen die in dit soort exemplaren handelen of de exemplaren in hun bezit hebben.

3. Wanneer de verkoper door een simpele druk op (laserprinter)knop zijn exemplaren vervaardigd, dan zijn die exemplaren misschien wel de \$3.99 waard als curiosa of als een poster, MAAR realiseert de koper zich wel wat hij heeft gekocht.
4. Het meest belangrijke, kijkend naar het actuele probleem, zullen na een paar jaar, of eerder dan ik misschien wel denk, deze “vervalsingen”, afzonderlijk, opduiken en worden aangeboden als echte zegels. Ik hoef geen geleerde te zijn om de tanding zelf de vervaardigen en de zegels daarna aan te bieden via de internetveilingen. Dit is natuurlijk een enorme zorg, aangezien ze altijd worden gekocht.

Als deskundige ben ik zeer verontrust wat de impact en (misschien wel) de verwoesting op lange termijn zal zijn voor de verzamelaars wanneer

deze “vervalsingen” hun eigen leven gaan leiden in de filatelistische wereld. Neem geen contact op met de verkoper wanneer u een klacht heeft ingediend bij E-Bay”.

Ik deel, en ik ben van mening dat u dat ook doet, de mening van de schrijver, in het bijzonder zijn mening beschreven onder nummer 4.

In de nieuwe technologische wereld dienen wij de (nieuwe) feiten onder ogen zien, dat de toekomstige verzamelaars enorm geschaad kunnen worden. Was het niet de vervalsers Fournier die over zijn vervalsingen heeft gezegd: “Kunstwerkjes voor de gewone man die de echten niet kunnen veroorloven”. En nu een honderd jaar later na Fournier is zijn werk nog steeds een plaag voor de filatelist. En moeten wij wederom de geschiedenis laten herhalen?

Ik kan u slechts één advies geven :

KOOP NOOIT DIT SOORT VAN MATERIAAL!

Omdat een grote hoeveelheid van dit soort plaatjes worden aangeboden, staan hieronder enkele punten om ze te herkennen:

- Ze zijn vervaardigd in vellen, maar nooit in de juiste originele hoeveelheid, op dik (bankbiljet-achtig) gewafeld papier met dunne witte gom en ze zijn (tot nu toe) altijd ongetand. Gezien de toenemende populariteit inzake ongetande proeven levert dit een enorm gevaar op.
- Ze zijn allemaal klonen. Elk zegel is gelijk en zijn vervaardigd van één voorbeeld.
- Onder een vergrootglas kan men het “raster” (denk aan een foto in de krant) redelijk makkelijk zien.
- De vervaardiger van deze plaatjes is geen goede filatelist. Anders had hij wel het juiste (originele) aantal exemplaren in een vel vervaardigd.

Tenslotte nog een laatste noot :

Wanneer de vervaardiger(s) hun plaatjes gaan verbeteren, wat is dan de volgende stap. Kopstaande middenstukken, getanden vellen?

Ik dien u aan te zetten om dit soort dingen te voorkomen en gezamenlijk deze plaag te stoppen. Koop het materiaal niet en zorg er voor dat de vervaardiger(s) alleen nog met hun voorraad hun huizen kunnen gaan behangen.

Dave Davies